

Розмаїття підходів до визначення та змісту конкурентної політики дозволяє зробити висновок про те, що даний інститут динамічно розвивається. Таким чином, представляється необхідним подальший комплексний аналіз змісту та ключових напрямів конкурентної політики як в історичній ретроспективі, так і на сучасному етапі для виявлення динаміки даного процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Смит А. Исследование о природе и причинах богатства народов / А. Смит ; пер. с англ., вступ. ст., коммент. Е.М.Майбурда. — М.: Эксмо, 2009. — 960 с.
2. Шумпетер Й. А. Теорія економічного розвитку : Дослідження прибутків, капіталу, кредиту, відсотка та економічного циклу / Йозеф А. Шумпетер ; пер. з англ. В. Старка ; [наук. ред., передм. Бажал Ю. М.]. — Вид. 2-ге, допов. — Київ : Києво-Могилян. акад., 2014. — 243 с.
3. Портер М. Конкуренция : [Учеб. пособие] / М. Э. Портер ; [Под ред. Я.В.Заблоцкого]. — М. и др. : Изд. дом «Вильямс», 2010. — 623 с.
4. Кейнс Дж. М. Трактат про грошову реформу. Загальна теорія зайнятості, процента та грошей : Реф.-дайджест / Дж. М. Кейнс ; Асоц. укр. банків ; [Уклад. В.М.Фещенко]. — К., 1999. — 189 с.
5. Соколова, Е.В. Конкуренция на инновационных рынках. Особенности определения и анализа / Е.В. Соколова // Вопросы экономики. — 2012. - № 9. - С. 126-138.
6. Shepherd W. G., Shepherd J.M. The Economics of Industrial Organization / W.G. Shepherd. - Illinois : Long Grove, 2004. - 440 p.

Камінська Анна Анатоліївна, студентка 4 курсу
Загурський Олександр Богданович, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін,

РОЗВИТОК МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ ПІД ВПЛИВОМ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Міжнародна міграція в Україні є важливим елементом формування складу та чисельності населення, чинником впливу на соціально-економічний розвиток та міжнародні відносини, складовою євроінтеграції. Заробітки за кордоном сприяють підвищенню рівня життя багатьох домогосподарств, зменшенню бідності, розвитку малого бізнесу. Грошові перекази мігрантів своїм сім'ям на Батьківщині перевищують обсяги прямих іноземних інвестицій в економіку, зіставлювані з 5,3 % ВВП країни. Попри непростий шлях України до Європи, завдяки майже двадцятирічним трудовим міграціям українська присутність в Євросоюзі незаперечна.

Розвиток міграційної політики України періоду незалежності відбувався нерівномірно. І хоча було досягнуто значних успіхів в розбудові законодавства в цій сфері, створення адміністративних органів з його реалізації, коли 2007 р. Рада безпеки і оборони України розглядала питання міграційної політики та її удосконалення, висновок був доволі невтішним. На думку РНБОУ, міграційна політика держави залишалася концептуально невизначеною; її принципи, стратегічні завдання, поточні цілі, стандарти захисту прав людини були відсутні [1]. У наступні роки ситуація дещо зрушилася з місця. У 2010 р. було створено Державну міграційну службу – центральний орган виконавчої влади у сфері міграційної політики. В 2011 р. прийнято

Концепцію державної міграційної політики України, низку міграційних законів, розпоряджень Кабінету Міністрів України.

План дій також націлював Україну на створення ефективної інституційної структури з управління міграціями, чому, вочевидь, великою мірою завдячує своїм виникненням Державна міграційна служба. У Плані також зверталася увага на необхідність удосконалення правил в'їзду і перебування іммігрантів, боротьбу з нелегальною міграцією, включаючи процедури повернення, права осіб, які підлягають поверненню, умови їх утримання тощо [2].

Складовою Плану дій була розробка політичних засад та законодавства щодо притулку у відповідності з міжнародно-правовими стандартами та стандартами ЄС.

Донедавна одна з найбільших прогалин в законодавстві України про біженців полягала у тому, що в ньому не було передбачено надання додаткових, не передбачених Конвенцією ООН 1951 р. форм захисту, які застосовуються в країнах Європи у відповідності до Європейської конвенції про права і основоположні свободи людини, і які надаються особам, що наражаються у разі повернення на ризик смертної кари, тортур, негуманного або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання, стикаються на батьківщині із серйозною небезпекою внаслідок збройного конфлікту чи масових порушень прав людини. Ця ситуація була виправлена завдяки прийняттю Закону України “Про біженців та осіб, які потребують додаткового чи тимчасового захисту” [3].

Якщо зміни законодавства про іноземців та про біженців тривалий час обговорювалися в рамках урядових структур, представництв міжнародних організацій та в експертному середовищі, розроблялися відповідні законопроекти, то вимога Плану дій з лібералізації візового режиму щодо запровадження заходів з реінтеграції громадян України, які повертаються, досі у вітчизняному законодавстві є відсутньою.

Таким чином, можна запропонувати наступні заходи, спрямованні на пристосування міграційної політики в Україні до вимог ЄС: в ході укладення Угоди про асоціацію між Україною та ЄС доцільно наполягати на розширенні блоку питань, присвячених міжнародній мобільності та захистові інтересів мігрантів; ширше використовувати можливості співпраці в міграційній сфері, які надаються іншими політичними інструментами ЄС; порушувати перед європейськими партнерами питання розробки та впровадження за підтримки ЄС спільних проектів щодо сприяння поверненню українських трудових та освітніх мігрантів на батьківщину; враховувати напрацювання ЄС під час розробки законодавчих документів у міграційній сфері, здійснювати оцінку поданих законопроектів на відповідність базовим принципам міграційної політики ЄС.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 червня 2007 р. “Про напрями державної міграційної політики України та невідкладні заходи щодо підвищення її ефективності” [Електронний ресурс]. : указ Президента України від 20 лип. 2007 р. № 657/2007 / ЛігаЗакон. – Режим доступу: http://www.search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/U657_07.html - Назва з екрану.*
2. *Про затвердження Плану заходів щодо інтеграції мігрантів в українське суспільство на 2011-2015 роки [Електронний ресурс]. : розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 черв. 2011 р. № 653-р / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon3.rada.gov.ua/laws/show/653-2011-%D1%80> - Назва з екрану.*

3. Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту [Електронний ресурс]. : закон України від 8 лип. 2011 р. № 3671-VI / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3671-17> - Назва з екрану.

Савка Наталія Богданівна, магістр 1 курсу,
Білецька Ірина Мирославівна, к.е.н., доцент,
завідувач кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту,

УЗГОДЖЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ СУБ'ЄКТІВ ПРИВАТНО-ДЕРЖАВНОГО ПАРТНЕРСТВА В СИСТЕМІ ТРАНСНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Формування економічних інтересів держави і суб'єктів бізнесу породжує ряд особливостей, які часто є діаметрально-протилежними за своїм характером. Процес їх узгодження створює своєрідну негласну систему паритетів між бізнесом і суспільством, що регламентується різними сферами: створенням інфраструктури, впливом на екологію, соціальною відповідальністю, соціальним забезпеченням і т.д. Загалом процес узгодження і забезпечення відповідних інтересів здійснюється в рамках державного регулювання бізнес-відносин, досягнення ж «паритету» відбувається за рахунок взаємних компромісів, які необхідні бізнесу задля подальшого розвитку, а державі для збереження суверенітету й забезпечення суспільного добробуту.

У сучасних економічних умовах одним із дієвих інструментів узгодження інтересів суб'єктів економічного розвитку є підвищення ефективності взаємодії бізнесу та держави через сучасний інструментарій приватно-державного партнерства (ПДП). Таке партнерство забезпечує вибір найбільш ефективних напрямів використання як державної, так і приватної власності, оскільки відбувається їх трансформація та виникає синергетичний ефект.

Процес побудови взаємовідносин держави та транснаціональних корпорацій за моделлю приватно-державного партнерства, потребує урахування специфіки у розходженнях спрямування та рівнів цілей розвитку та діяльності у взаємовідносинах між країною та транснаціональними корпораціями, а також особливих критеріїв такої моделі. Критерії оптимального узгодження інтересів всіх зацікавлених сторін в проектах приватно-державного партнерства, подано на рис. 1.

Очевидно, що для України як країни з недостатньою конкурентоспроможною економікою більш доцільною є політика, спрямована на узгодження своїх інтересів з інтересами ТНК пошуку взаємно оптимальної економічної політики, ніж дотримання політики протистояння. Реалізація поставленої мети можлива лише за умови виконання найважливіших економічних завдань сучасного етапу розвитку нашої держави, до яких віднесено [2]:

- по-перше, створення передумов для набуття Україною повноправного членства у Європейському Союзі, що потребує практичної реалізації завдань, пов'язаних із виконанням Копенгагенських критеріїв та вступом нашої країни до ЄС;
- по-друге, забезпечення сталого економічного зростання та прискореного подолання на цій основі розриву в обсягах ВВП на душу населення між